

بازیگرانِ اعصر طلاری

xalvat.com

سید حسن مدرس

۲۲۰

ا. خواجه نوری

۱- مدرس و نحست وزیری سردار سپه

۲- مدرس و جمهوریت

۳- مدرس برهم زنده، جمهوریت

۴- مدرس و مظفریت

<http://xalvat.com>

xalvat@xalvat.com

<http://xalvat.com/xalvat7/Nasher-eDigarans>

xalvat.com

۱. خواجه نوری

بازیگران عصر طلائی (سید حسن مدرس)

چاپ جدید ۱۳۵۸

چاپ: چاپخانه محمد حسن علمی

ناشر: سازمان انتشارات جاویدان

کلیه حقوق محفوظ

مدرس و نخست وزیری سردار سپه

بکسیکه شغلی را بدون استحقاق غصب کرده، رحم نکنید.

(کپیلینگ)

xalvat.com

سردار سپه و استادان او بخوبی میدانستند که تا وقتیکه در مجلس اکثریت وکلا، دست نشانده و انتخاب شده حسب الامری آنها نیاشند، هرگز به اصلاحات ارادیکال‌واساسی که در برنامه کودتا تعیین شده است موفق نخواهند شد.

پس باید تمام قوا را روی این موضوع تمرکز داد و حتماً "نعم" یا بیشتر نمایندگان دوره پنجم را از اشخاص صالح، یعنی موافق، یعنی مطیع سودار سپه انتخاب نمود. و این کار با بودن شخصی مثل مشیر الدوله در راست دولت آسان نیست پس باید مشیر الدوله را انداخت.

ولی خود اینکار هم بوسایل معمولی در این موقع مخصوص بسیار مشکل بنظر می‌آید.

وسایل معمولی انداختن یک کابینه‌ای در حکومت مشروطه یک راه بیشتر ندارد و آن مقاعد کردن و بر انجیختن اکثریت مجلس است بر علیه نخست وزیری.

آیا ازادیخواهان، کمهنوز سرو زبانی دارند، و سید زباندار و نترسی مثل مدرس‌هم که دقیقاً "تمرصد علمداری" آنهاست، هرگز راضی به انداختن مرد حقیقتاً صالح و امینی مثل پیر نیا در آخر دوره مجلس خواهند شد؟ آیا می‌شود به این مرد سیاسی معروف جنت مکان، تهمت و افترائی، بجز محافظه‌کاری و سنتی بست، و او را باین عنوانی انداخت؟

_____ مدرس ۵۸ _____

نه ، اینکار غیر ممکن بود ، زیرا مشیر الدوّله را مجلسیان و آزادی خواهان برای همین امر انتخاب کرده و با اعتماد به درستگاری او آورده بودند .

از راه مجلس باید کاملاً " نا امید بود . از شاه هم که البته آبی گرم نمیشود . تهمت و لجن مالی هم که بدامن پاک پیر نیا تاثیر نداشت . . . ولی یک راه ساده تراز همه اینها وجود داشت و آن حیثیت دوستی و همان جنت مکانی خود مشیر الدوّله بود . چرا بهمین راه وارد نشوند ؟ برای گسیکه تمام عمر جزا احترام و مقام ارجمند در خود ندیده کافی است که کوچکترین اهانت یا فقط تهدید اهانتی او را از میدان در ببرد . سردار سیه همین کار را کرد و با یکی دو پیغام (که بعداً " هم آنها را سوئیقاً نهاد) مشیر الدوّله را از میدان در برد و او را وادار به تقدیم استعفا نمود .

هر چه شاه ، از یکطرف و مدرسي‌ها ، از طوف دیگر ، با او اصرار میکردند در او تاثیر زیادی نمیکرد ، و بمحض اینکه قیافه مصمم و قلندر وضا خان و تهدیدات او بخاطرش میآمد مقداری از موهای سبیل خود را می‌جوید و در استعفای خود مصوت نمیشد . و بعلاوه خودش هم میدید که واقعاً " با همه درستی و پاکداشیش نتوانسته است کهترین تمدنیات مشروع آزادی خواهان را راجع بانتخابات انجام دهد و از نفوذ و مداخلات علمی فشون و نظمی محلو . گیری نماید . آراغ غالب جاها که متدرجاً خوانده می‌شد هر امیدی و انسابت به اکثریت وکلای انتخاب شده از بین میبرد .

مدرس دور بین و روشن فکر بخوبی نتیجه کار را معايده میدید ، و هر چه دوندگی میکرد بجایی نمیرسید - کاش پیشنهاد وئیس وزراء اسبق (یعنی قوام السلطنه) وا پذیرفته بود ، و وقتی شب در منزل خودش ازاو اجازه نیخواست که فردا صبح سردار سیه را در دفتر خود احضار کرده و در همانجا دستور دهد پاگوشهایش را بکند ، و خودش را هم توقيف ، پذیرفته بود و او را سرزنش و منع نمیکرد ، و بجهت او را از انقلاب و شورش نظامیان

مدرس ————— ۵۹ —————

نمی ترسانید . . .

کاش پیشنهاد نصرت الدوّله راعملی کرده بود ، و میگذاشت مطابق نقطه او در فرمانبه توطنۀ ماهارانهای بر علیه وضا خان بر پا شود . . .
 بیجهت ترسید و حرف احتیاطرا گوش کرد - در سیاست هم مثل جنگ و مثل قمار و مثل تجارت ، باید گاهتاها بر خلاف عقل و منطق چشم را هم گذاشت و دل را بدربایا زد و ریسک کرد . . .

xalvat.com

* * *

مشیر الدوّله افتقاد و فورا " در روزنامه ها و محافل سیاسی ایران ، حتی در بین عدمزیادی از ایران پرستان و اصلاح طلبان حقیقی ، قلمها و زبانها به ثنا نخست وزیر جدید باز شد .

" قلب قوی " و " بازوی توانا " ورد زبانها گردید ، و عدد زیادی از روی عقیده بهگروه متملقان هرجائی هم صدا شده و مثل " می نوشتنند . . . " فعالیت خستگی نایذبُری که سردار سپه در طی تصدی وزارت جنگ نشان داده و امنیتی که بالطبع دو سوئنس مملکت ایجاد شده و نفوذ های نامشروع ملوک - الطوایفی که یکی بعد از دیگری در آستانه شوکت و قدرت قشون قربانی شده است بالطبعه مردم را متوجه او نموده است . . . "

یا مینوشند " . . . مملکت محتاج یک قلب قوی و یک بازوی توانائی است که بدون ملاحظه و هراس و بدون رعایت نزاکت های معموله رجال تهران و بدون مستمسک " حفظی طرفی " ! و بدون این فورمالیته بازی هایی که هیجده سال است مملکت را فلجه سیر تکامل را متوقف و بالآخره ایران را زیون و ضعیف و سرینجه احباب نموده است آنرا نجات دهد ، تغیرها " همه متفرگین و اصلاح طلبان باین اصل معتقد شده اند که ایران محتاج یک تکان سختی است باید یک حکومت بی پروا و جسوری زمام امور را در دست گرفته و با قدم های ثابت و غیر متزلزل بطرف اصلاحات برود . . . "

* بهینید تاریخ چگونه تکرار میشود ، تقریبا " عین همین عقاید را امروز بس از ۲۰ سال دوباره در محافل متعدد و متعدد تهران میشنویم .

٦٠ مدرس

مدرس بیچاره‌هی دادمیزد و میگفت ما در لیاقت وزیر جنگی رضا خان حرفی نداریم ، ولی بگذارید سرباز در کار سربازیش باشد و به سیاست یک کشوری دخالت نکند . شما آهنگورا هر قدر هم با هوش باشد بهنجاری اطاعتان مامور نمی‌کنید ، با اینکه کار کوچک و کم اهمیت است ، چطور کسی را که خودتان میگوئید و خودش میگوید که تمام عمر جز سربازی کار دیگر نکرده میخواهد عهد دار مسئولیت مهم و شغل بزرخ سیاست ملکتی مثل ایران نماید ؟ .

xalvat.com

این حرف بسیار منطقی و حسابی بگوش اصلاح طلبان از جا در وفته نمیرفت و عاقلترينشان در جواب میدوشتند " ... دو سیاست شاید آنقدرها بصیرت و اطلاع نداشته باشد و بالاخره زمامداری او منتهی به موقوفیت های منتظره نشود . این انتقاد قابل توجه است ، ولی تا درجه‌ای که انسان بروحیات و پشت کار و درجه هوش وزیر جنگ مطلع نباشد .
مخصوصاً اگر به فهرست اعمال زمامداران گذشته یک مراجعته و دوره -
نمای هجده ساله مشروطیت و درجه لیاقت و کفایت گذشتگان را در مرد نظر آوریم آنوقت این اعتراضات و این تفکرات مانند یک شبح خیالی که در مقابل فروغ سبده دم محو و ناپدید میشود از بین میروند . . .

و فقط یک همچو حکومتی ممکن است زمینه اصلاحات واقع شود ، . . .
" سردار سپه اگر از حقه بازی های سیاسی چندان مطلع نباشد ولی یک روح قوی و باشیات و در عین حال ساده ا و غیر آلوده با مرافق دمکتوی و عوام قریبی و ملاحظه کاری نمی‌جنین در او هست که ما را امیدوار میکند باینکه سرانگشت توانایی او این گره کور را باز کند . . . "

فرمان نخست وزیری سردار سپه ، علم رغم مخالفت و کوشش مدرسیان و علی رغم خود شاه صادر شد .

ولی همانروز هم ابلاغ مسافرت اعلیحضرت بوشالی در جراحت منتشر گردید و درست یک هفته بعد شاه ایران غم و غصه و درد دل شکسته و ضعیف

٦١ مدرس

خود را برای غرق کردن در دکولتهای محظر و بلورین دلیران پارس از ایران با خودش خارج فرمود . . .

دلاز یکشنبه فرمان نخست وزیری رضا خان امضا شد و روز یکشنبه هفته بعد احمد شاه برای آخرین دفعه با دیوارهای گلی و ترک دار تهران وداع کرد .

xalvat.com

سردار سپه ویس الوژرا و فرمانده کل قوا پس از انجام تکالیف اولیه نخست وزیری و صدور بیانیه بسیار ماهرانه‌ای (که هنوز نفهمیده‌ام بقلم کی نوشته شده بود) [با نهایت دقیق و مهارتی انجام دستورات (سیرغ) پرداخت و مخصوصاً "نسبت به ذلیل کردن و از همین بردن مخالفین خطرناک خود با حوصله و خونسردی قابل تمجیدی مبادرت نمود .

اول - پرونده توطئه قوام السلطنه را پیش کشید و آن را با آب و تاب زیادی علی نمود .

تبیه قوام السلطنه ، یعنی ویس الوژرا اسبق ، یعنی دفیق و محروم مجتهد مشهور و متهمه‌ی مثل مدرس ، آنهم بعنوان توطئه‌آدم کشی ، بهترین قدرت نهائی سردار سپه بود . جویی بود که با بلند شدن آن هر مخالف جسوسی ، غیر از مدرس دلیر ، ماستها را کیسه می‌کرد .

با اینکه مدرس رچنان‌گفتیم ، جدا قوام السلطنه را در موقع نخست وزیریش از گرفتن و کشتن سردار سپه منع کرده بود ، مذکور او پس از خانه نشینی خودش لابد جلو گیری مدرس راحصل بوضع نموده و (بقراریکه می‌گفتند) پکمک سردار انتصار و چند نفر دیگر توطئه‌ای برای کشتن سردار سپه تهیه دیده بود .

توطئه‌گشاف شد و نسبت به آن روایتهای مختلفی شیوع پیدا کرد . بعضی می‌گفتند خود سردار انتصار شریک دارد و رفیق قافله شده و موضوع را محروم‌انه بطورباب رسانیده بود .

بعضی دیگر گفتند این قصه یک پارچه ساختگی بود و مثل هزارها قصه

۶۴ مدرس

و توطئه دیگر ، از دماغ کج و معوح درگاهی تراوش گرده است .
 آنچه من بکوش خودم از بکی از متهمین موسوم به منتخب اُسلطان
 که با من مدتی دو مریضخانه نظمیه هم اطاق بود ، شدیدم ، اگر راست باشد ،
 خواهی نخواهی هربی اعتقادی را به مسئله اقبال و بخصوص به اقبال تعجب .
xalvat.com
 آور سردار سپه معتقد میکند .

منتخب اُسلطان پس از چهار پنج هفته مانوسی با من که راز دلش

باز شد میگفت :

"روزیکه قوار بود سردار سپه ترور شود ، دونفر از زیر دست ترین
 هفت تیر بندان مامور شده بودند نزدیک در ورودی مجلس ، پشت اتومبیل
 حضرت اشرف مراقب باشند ، و اسلحه خود را در زیر عبا حاضر نگهدارند
 تا بمحض خارج شدن رضا خان از مجلس او را با تیر بزنند .

در همان موقع هم چند نفر دیگر مامور بودند در محوطه حلو
 تگارستان بین مردم پراکنده شده ، و بمحض شنیدن صدای تیر از جاهای
 مختلف بهوا شلیک کنند ، تا باینوسیله هوشت و آشوبی درازدحام ایجاد
 شود و مامورین نفهمند کجا بکجاست .

من و بکی دو نفر دیگر صبح همانروز تردیدمان در حسن نیتو
 وعدهای قوام اُسلطنه مبدل به سو ظن قوی شده و صلاح ندیدیم بکچنین
 کار میمی را ، ولو به نفع مملکت باشد ، باعتماد آدم غیر معتمدی مثل پسر
 معتمد اُسلطنه انجام دهیم . پیش خود گفتیم از کجا که پس از انجام این
 کار قوام اُسلطنه خود ما را ، برای محو کردن آثار جرم خود محو نکند
 و مثل برادرش که احراز را بمتزویر در زندان کشید و بکی یکی را بدار آویخت ،
 ما را هم علنا " یا در خفا نایبود نکند . زیرا در هر حال وجود ما مدرک زنده
 توطئه آدم کشی اوست ، والبته بکمرد سیاسی کم اعتیاری مثل او هرگز پابند
 قول خود نشده و بوجود یک چنین مدرکی مفتری راضی نخواهد گردید . . .
 این بود که بزحمت هر طوری بود سردار انتصار را پیدا کردیم
 و قصایدا را باو گفتیم . او هم قلبنا " یا سیاستا " فکر ما را تصدیق کرد و

٦٣ - مدرس

گفت فوراً "بآن دو نفر تروریست برسانید که فعلاً" دست نگهدارید نادستور
ثانوی،

"ما به شتاب خود را رسانیدیم بهنگارستان، ازدحام زیادی بود و
بسیار بسختی میشد جلو گرفت.

از دوریکی از تروریست‌ها را دیدم که در پشت اتومبیل با عبا ایستاده
وچشم خود را در مجلس دوخته است هنوز ما قدمی بر حمایت جلو نرفته بودیم
که از حرکت قراولان مطلعمان شد از پای دارد می‌آید . . .

ای داد و بیداد چه بکنیم! ماهرگر فرصت اینکه خود را در این شلوغی
به رفیقمان برسانیم نخواهیم داشت و تا ما بخواهیم مردم را عقب بکنیم و
جلوبرویم کار از کار خواهد گذشت. مایوس و وحشت‌زده در جای خود خشک
شدم که اقلال "نوجه مردم را بخود جلب نکنیم . . .

از قضاو از بخت سردار سپه دوست در وسط در مجلس سیدی عربیضه
به سردار سپه داد و او را چند دقیقه پحرف کشید و باین‌طوری من خودم را
بآن دو نفر عباشی رسانیده و از آنجا دورشان کردم . . .

دو همان ایام یعنی چند روز بعد از آنکه این قضیه محیب را منتخب
السلطان برایم تعریف کرد، بعد از ظهری، بعادت هر روز مدت اقامتم
در مریضخانه نظمیه، روی پشت‌بام طولانی طویله پلیس سوار روی پهنهای
قدم میزدم، و سردار انتشار را در آنطرف پشت بام طویله قدم زنان دیدم
که با مامور دنهالش مثل من پهنه اسیهای پلیس را پا میزد.

باو تزدیک شدم و از مأمورش اجازه صحبت گرفتم و چند دقیقه‌ای با
هم در چیز و راست پشت بام به آن شغل شریف مشغول شدم.

در میدان صق از دور قشون زیادی در حرکت دیده میشد و شلوار
مفری قرمزی دور از صف نمایان بود.

سردار انتشار پس از سکوت پر معنا و تیتانوالی با انگشت آن نقطه
قرمز را یعن نشان داد و گفت "با کوچکترین تغییری قرار بود امروز من دو
آنچا مقابل قشون واو در اینجا بجای من روی پهنه ها باشد، ولی خدا

_____ ۶۴ _____
مدرس

نخواست . . . با قضاو قدر نمیشود جنگید . . . " بعدها رفقا بساده لوحی و زود باوری من خندیدند و گفتند تمام آنها "دل" هانی بوده که یازیگردان ماهری قبلان نوشته و نسخه هر کدام را بدستشان داده بودند .

xalvat.com این قضیه و اسالها بعد دو سر میز ناهار سفارت بلژیک به جناب آقای اعلیم وزیر امور خارجه دولت شاهنشاهی پهلوی ، که همان سردار انتصار خودمان بساخته ، با احترام و احتیاط بیاد آوری کردم . دیپلمات ما حتی لبخندی هم نزد و فوری صحبت را تغییر داد و چشان کم حرکت خود را متوجه نمود بطرف یک خلبان بلژیکی که داشت از "کمکهای آسمانی" بعنی هوابیمهای یک‌نفره بسیار ارزانی‌گویا یکنفر فرانسوی غیر متخصص اخراج کرده است . . .

البته من محل و موقع را خیلی بد انتخاب کرده بودم ، زیرا در همان اوان بود که آقای وزیر خارجه در سخنرانیهای پروردش افکار اشعار سعدی را لطفاً "اصلاح کرده و خطاب به شاهنشاه میگفتند :

"جمله همان به که ز تفصیر خوبیش

"عذر بدرگاه رضام آوریم "

"ور نه سزاوار جهانداریش

"طا نتوانیم بجای آوریم "

خلاصه از مطلب دورشدهم ، سردار سیه وقتی وئیس وزرا شد روزنامه‌ها را پراز گفتگوی توطئه قوام السلطنه کرد . و حتی بعضی جرائد تمام پرونده باز بوسی و تحقیقاتی را مفصلانه "درج کردند . و ریشه توطئه را به تشبت خارجی هم کشانیده و دست بیگانگان را نیز دخیل شمردند . . .

وئیس وزراء در ضمن انتشار این قضیه با یک تبریز چندین تشریفات را داشت . هم تهدید مستقیم و موثری به مخالفین کرد ، هم خود را مظلوم و شهید احتمالی راه وطن قلمداد و با یونسیله صحبت و اعتقاد صعبمانه عدمزیادی را جلب نمود ، و هم تشنگان استقلال ایران را به متکی نبودن خودش بخارجی‌ها

۶۵

مدرس
 مطمئن ساخت ، و در واقع بقول زنها " ایزگم کرد " . ضمناً " رقیب گردن " .
 کلفت و استخوان داری مثل قوام السلطنه را نفعاً " زمین زد و از سیاست
 دور کرد و نتیجتاً " با این عمل اخطار صریحی به مدرس داد . . .

این موضوع که خوب در زبانها افتاد سرداوسپه نگذاشت تذویر هیجانات
 مردم سرد شود و تا حرارت آن باقی بود در دنباله اینکار بیانیه نانوی
 صادر کرد که تائیر بسیار عمیقی در تمام طبقات نمود ، و حقيقةنا " ایمان
 عدم زیادی از خولندگان را بخود معطوف ساخت . توصیمو تأکیدات شدید و
 ضمناً " حق بجانی که در قطع رابطه های خصوصی و تشبیثات با خارجیها در
 آن شده بود ، هم دل مردمان دور از سیاست وا پکجا تسخیر کرد ، و هم
 ذهن تشبیث کنندگان را آب نمود .

xalvat.com

" . . . اگر سابقان بعضی ها توسل خود را بخارجی فرع اختلافات
 داخلی دانسته و دلیل موجه تشبیثات اجباری خود به مقامات خارجی میدانستند
 - گرچه این منطق دارای استدلال محکمی نیست - معهداً ممکن بود که این
 منطق تراش ظاهراً " موجبه بنظر آید . اما حالاً که تمام آن اختلافات و
 کلیه آن محظورات از هر حیث و از هر جهت مرتفع و انتظامات از دست رفته
 کاملاً " اعاده و کمترین توهی هم از این حیث برای اشخاص موجود نیست دیگر
 حقيقةنا " هیچگونه علت و دلیلی برای توسل و تشبیث باقی نخواهد بود و حق
 آنست که خود اشخاص به قیامت این موضوع بی بوده معايب و مفاسد و مضرات
 افرادی و اجتماعی آنرا پیش خود تشخیص دهدند .

نظر باینکه در پایان این عقیده بلا قاصدو بالمره باید باین عقاید
 تاریک و افکار مشوش بعدها خاتمه داده شود ، من لاعلاجم که بلا استثناء
 بتمام طبقات از عالی و دانی گوشزد نمایم که بدوا " معايب فوق را به مخلصه
 خود خطور داده بی سبب وجهت تن بعذالت و مسکن ندهند .

سپس اگر دیده شود که باز این رویمداد مطبوع تعقیب میگردد و بالاشخاص
 غیر صلاحیت دارد طرف مشاوره ها مقامات غیر مربوطه واقع میگردند بدون شبیه
 آنها را در ودیف خائنین وطن محسوب و چنانکه یکنفر خائن حق حیات در

٦٤

مدرس زندگانی اجتماعی در یک مملکت ندارد، آنها را حقاً "عدل" محاکوم ملک و ملت دانسته همان مجازاتی را که شایسته آنهاست قویاً "درباره آنها اجرا خواهم نمود . . ."

مدرس دو نعام این جریانات حرف خود را خیلی قوی دید و طوفان را خیلی شدید، لابد در دشنه قوام السلطنه کج سیاست نفرین و قرق مهکردو میگفت: این قبیل توطئه‌ها را که بد نامی زیاد و سو، ناشر شدیدی دارد حتی السقدور نباید کرد، ولی اگر کردی پس چرا نیمه کاره کذاشتی و مملکت را او شراین "کاندیدای دیکتاتوری" خلاص ننمودی که افلاً "نصف گناه عمل تو رویست بازیت بخشوده شود؟ تو که آتشب وقتی خودت رئیس-الوزراء" بودی از من برسیدی و اجازه‌ماز بین بودن این رضا خان را خواستی، و من منع کردم، دیگر پس این چه کار نرسیده لغوی بود که مرتکب شدی، هم خودی را خراب کردی هم مردی افسوس گذاشتی و هم محبویت و مظلومیتی برای این قلدر درست کردی . . .

این چه جور کاپینه‌ایست که ما حتی یک قوام الدوله راهم نتوانستیم دو آن بگنجانیم فروغی و مدیر المک و عز الممالک و معاصد السلطنه و خدا یار خان و صور اسرافیل و عدل المک هیچ‌کدام در این کاپینه‌نمیتوانند بدرد ما بخونند حتی سلیمان میوراهم دوزارت معارف اشرف منش و دیکتاتوری-نایاب و رضا خان پرست شده . . .

باید فعلاً "ساخت نشست و کاهی به نعل و به میخ زد تا مقتضیات سیاست خودش مستمسک مذاقی بددت بدهد، و آنوقت باید تمام قوا را روی آن متمرکز ساخت و این قلدر را زمین زد . . .

مدرس و جمهوریت

باید همیشه قدرت را بکسی سپرد که
ولع آن را نداشته باشد.

افلاطون

xalvat.com

مقارن ریاستوزرائی رضا خان ریاست جمهوری مصطفی کمال پاشا در
دنیا اعلام شد، و این تصادف (۱) و تشابه اتفاقات سیاسی در دو کشور
هم مرز و هم عرض صدای احسنت را از صف مطلعین سیاست بین المللی
بلند کرد.

مال‌گذشته فتح قطعی کمالیون و انداختن سلطان بخوبی مآل اندیشان
را، که متناسبانه عده‌شان در ایران خیلی کم بوده و هنوز هم کم است میتوانست
متوجه گشود با اینکه همان نظایر با کم و بیش اختلاف ممکن است در ایران
واقع شود.

من در آنوقت هم، مثل امروز از سیاست چیز زیادی سرم نمی‌سند ولی
خوب بخاطر دارم که تنها کسیکه این مطلب را حدس میزند یک‌نظر کلیمی
بسیار با هوش و بسیار با استعدادی بنام حائم بود که تازه و کیل کلیمی ها
شدمویا کمک مدرس مجلس آمده بود.

وقتی رفاقتی پس از تعریف زیاد از ذکارت حائم از مدرس خواهش
کرده بودند که با اعتبار نامه‌اش مخالفت نکند مدرس خوب گوش داده و
گفته بود "بسیار خوب این شغال هم باید تو این باغ یک مشت انگور بخورد،"
خلاصه خوب بخاطر دارم که حائم در میهمانی خصوصی در حضور
عده‌ای از "وکلا" و چند نفر امریکائی و دو سعنفر از صاحبمنصبان میگفت "هیچ

مدرس

۶۸

بعید نیست که بازیگر دانان صحنه سیاست المثنای دل کمال پاشا را هم بدست رضا خان داده باشند، ولی حیف که قرعه بنام او افتاد و نخواهد توانست بازی خود را بنفع مملکت تمام کند . . . .

دنبال کردن همین عقیده بالاخره خود حاکم و فولادی و چند نظر دیگر را بکشتن داد (شرح مفصل و بسیار جالب توجه آن در موقع طراحی خود " سر بازیگر عصر طلائی " خواهد آمد)
در عقرب ۱۳۵۲ سردار سیه تلگراف زیر را به هم قطار وهم " دل " زودتر رسیده خود فرستاد .

"حضرت اشرف غازی مصطفی کمال پاشا و شیخ جمهوری مملکت ترکیه این هنگام که جمهوریت ترکیه اعلان و حضرت اشرف هالی بریاست جمهور انتخاب شده اید تبریکات خالحانه وادعیه خیریه را برای خوش بخت و عظمت ملت بافتخار دوست و هم دین خودمان تقاضا میداریم .
سردار سپاه و شیخ وزراء و وزیر جنگ .

جوابیکه از مصطفی کمال پاشا رسیده ، مخصوصاً " قسمت آخرش متعدد بودن بونامه را تا اندازه ای میرساند .

حضرت اشرف سردار سپاه * شیخ وزراء تهران
فوق العاده متشرک و سپاسگزارم از تهشیتی که بمناسبت جمهوریت ممالک (ا) توکیه و انتخاب من بریاست جمهور مخابره فرموده بودند من نیز با کمال خوشوقتی انتخاب حضر تعالی را بریاست وزراء عظام تبریک میگویم و عظمت و خوشی ملت هم کیشو دوست خودمان را در سایه فکر روشن و اراده محکم حضر تعالی آرزو مندم .   غازی مصطفی کمال

شیخ جمهور ممالک ترکیه

* باین نکته توجه فرمایید که خود سردار سپهانیز در آن زمان حضرت اشرف می گفتند نمیدانم چرا در این دو تلگراف این دو سر باز نازه به سیاست رسیده لفظ قلم را بجائی رسانیده اند که لقب " سردار سیه " را " سردار سپاه " کردند و مثل اینست که خون را خان گفته باشند .

xalvat.com

همه متفکرین و علمای اجتماعی میدانند که وارد کردن یک فکر جدید و بی سابقه‌ای در جامعه یکی از مشکلترین و خطرناکترین کارهای خواه آن فکر علمی باشد، خواه مذهبی، خواه اجتماعی باشد خواه سیاسی و همه میدانند که پیشرفت کردن یا نکردن آن فکر خیلی کم منوط به خوبی و بدی آن فکر یا صحت و خطاب‌بودنش میباشد، و این نکته منحصر به مملکت مانیست و در همه جا همینطور است.

در خود انگلیس میدانید فکر جدید کشیدن خطاهن با چه مخالفتهاش شدیدی مواجه شد، یا تلقیح آبله در ابتدا بجهه افتضاحی کشید، مکشف آبله پس از اینکه شانزده سال که در کوهستانها به آزمایش گذراشید وقتی که تجربیات خود را بجاگی وسانیده و در لندن پیامه علمی نتایج مفید روزهای خود را اعلام کرد و با آنها گفت که آبله را از انسان گرفته به گاو تلقیح مینماید و پس از آن سرم آنرا تهیه با انسان تزریق میکند، پکمرت‌هاش بر باشد و او را تکفیر کردن عمل اورا عمل شیطانی خوانند و حتی شهرت دادند که این جسد او گر میخواهد انسان را بحورت گاو در آورد و گفتند هر کس آبله بکوید کم کم صدایش شبیه گاو میشود و پس از چندی آثار شاخ در گله اش نمودار میگردد و رفته رفته انسان پس از چند نسل گاو خواهد شد.

دکارت‌ها و کالیله‌ها و حتی پیغمبرها در تاریخ بسیارند که همیشه برای رسوخ فکر جدیدشان دچار مخالفت‌های خطرناک شده‌اند.

فکر جمهوری هم در ایران یکی از همان فکرهای کامل‌آجیدی بود که رسوخ و نفوذ آن مستلزم مهابت و دقت و ظرافت زیاد بود.

بازیگردانان ما اهمیت و خطر اینکار را میدانستند و بهمین جهت شروع آنرا با نهایت احتیاط و تردستی انجام دادند، پس از اینکه چند نفر از متفکرین و منطق شناسان متهم را طبق رویه افلاطون، مقاعده بهتری

۷۰ مدرس

غیر قابل انکار رژیم جمهوری نمودند ، و فضای فکر عده محدودی از خواص را باین فکر آشنا کرده وعادت دادند ، اول زمزمه را از خیلی دور شروع نمودند تا اگر این آواز بگوش ها خوش نباید بواسطه دوری مسافت افلان " از زندگی اش کاسته شود .

xalvat.com
 روی این زمینه ابتدا جراید خارجہ به ریزه خوانی پرداختند و روزنامه وقت مقاله‌ای تحت عنوان " جمهوریت در ایران و رضا خان و پیش‌الوزراء " میخواهد مصطفی کمال ایران بشود " منتشر نمود و نوشت " برحسب شایعات اخیره موقفیت مهم رضا خان رئیس وزراء و وزیر جنگ ایران یک رنگ دیگر باستقبال سیاسی وی میدهد . "

این اخبار با سفرت سلطان احمد شاه باروپا که نازه از مسافرت آنجا مراجعت کرده بود و حرکت محمد علیشاه از اسلامبول بپاریس مربوط بود و خط سیر ایران را بطرف جمهوریت و رئیس جمهور شدن رضا خان نشان میدهد . حتی بموجب اطلاعات و اخبار منتشر در مطبوعات خارج باحتمال قوی لزوم مسافرت شاهرا باروپا خود رضا خان تاکید کرده است و برای اثبات سیاستی که رضا خان از روی نقشه قبلی بخاندان قاجار انخاذ کرده شاهد مثال های دیگر بیهیم میشود پیدا کرد : مثلا " مدت‌ها بود که مقر ولی‌عهد های ایران در تبریز تعیین شده بود و تاریخیدن بنای و تخت به اداره امور آذربایجان میپرداختند . رضا خان بی مقدمه این سنت را بهم زد و از حرکت ولی‌عهد ایران به تبریز ممانعت کرد .

" اگر چه نمی‌شود گفت که در ایران منور الفکرهای زیادی فعلان " از اساس جمهوریت وقوف کافی دارند ولی بهر حال بدیهی است که پس از تفویض زمام مملکت به دست قوی مانند رضا خان که اصلاح طلبان آن مملکت از مدتها باین‌طرف آرزوی یک چنین دستی را می‌کشیدند دیر با زود مملکت ایران نیز به تشکیل یک اداره طبیعی که موقعیت عصری و تاریخی آن ایجاد می‌کند نائل خواهد شد . . . ."

همینکه مشاق ارکستر سیاست نت (لا) را بصفا درآورد سایر

۷۱

مدرس
 اعضاي دستهاوکستر سازهای خود را کوک و میزان کرده و نفعه جمهوریت را در ایران آهسته بلند کردند .

xalvat.com
 ولایات ابتداییکی و بعد دسته دسته مبتلا بمرض مسری جمهوری -
 خواهی شدند ، و بزودی در ظرف چند هفته این آزار و اکبر تقریبا " به تمام ایران سرایت کرد و تب شدیدی عارض کلیه سر جنبهان ایالات گردید .
 هر کس به بکی از سر لشگرها و فرماندهان شش گوشه ایران میگفت
 " سلام علیکم " فوری مبتلا به جمهوریخواهی میشد ، و بطوری در ظرف چند دقیقه التهابش شعلهور میگردید که بیاختیار بمنکر افغانانه رفتند و برای تسکین درد خود سیل شکوه رابطه روزنامه‌نویسان مرکز و نهادگان احتمالی ملت سر میداد .

در مدت همان چند هفته اول "اعلیحضرت قدر قدرت همایونی احمد شاه قاجار" موسوم به "احمد علاف" گوید و مسئول تمام فجایع ایل قاجار شناخته شد .

حتی خبیث طبیعت آغا محمد خان ، که در مقابل مراحم کریم خان زند با چاقو قالی تخت سلطنتی را پاره میکرد ، بگردان احمد علاف افتاد ، و بیست هزار چشمی که از کرمانیها بیرون آورد بحساب او گذاشته شد . حرم خانه فتحعلی شاه و آدم کشی های ناصر الدین شامو خط زنجیر مظفر الدین شاه و مجلس پتوپ بستان محمد علیشاه ، تمام گناهش برگردان کوتاه و جاق احمد میورا افتاد . . .

مدرس ابتدای این شوخی ها با نظر تحریر مینگریست ، و با خود میگفت این زمزمه های نا بهنگام با یک نطق در پشت تربیون از بین خواهد رفت ، مگر کسی میتواند به قانون اساسی دست بزند ؟ مگر اصل سی و پنجم ، سلطنت ایران را برای خانواده قاجار محروم نکردد ؟ پس تا وقتی قانون اساسی بر جاست تغییر رژیم ممتنع است . و این خیالات خام جز شکست سردار سیه نتیجه های ندارد . . .

ولی همینکه این زمزمه های نرم نرم مبدل به آشوب شد ، و روز بروز

۷۴ مدرس

جرائد بر سلون جمهوری خواهان افزودند ، مدرس خطر را حس کرد و در صدد چاره برمی خاست .

اول به تشویق و تحریک خود فاجاریه برآمد و آنها را اندکی بمتکاپو انداخت . بولهای خرج کردن و ایندر و آندزیاد زدند . ولی چندین سال خوردن و خوابیدن آنها را چنان تنبیل و شل کرده بود که برای هیچگونه مبارزه‌ای استقامت نداشتند .

مدرس بزودی فهمید که از اینها آبی گرم نمیشود ، زیرو قدرت جدال فقط در کسانی پیروش میباشد که اشکالات و موانع آنها را به مبارزات و کشمکش‌های شدید کشانیده پورزیده کرده باشد .

این شاهزاده بجهه‌های خانواده سلطنتی ، که همیشه در ناز و نعمت و پر قو مبار آمده و جز عیاشی و خود آراثی مشغولیاتی نداشته‌اند ، هرگز دستهای لطیف و قشنگ خود را نمیتوانند با مشنهای درشت و استخوانی سوداگر سپه بیازمایند .

مدرس از آنها که مایوس شد قدری به سروگوش روزنامه نویسان و رفت . ولی زود ملتافت شد که عده‌زیادی از آنها دکان روزنامه را بروای این داده و گرده بودند که برای کسب معاش روزانه ، روزنامه نویسی را از نجاری و بنائی آسان تر می‌هیدند ، چون در آن زمان هیچگونه اطلاعات فنی حتی سواد هم لازم نداشت ، البته در اینصورت آنها هم ، مثل همه دکان‌دارها ، جنسشان را بمخریداری میدادند که‌گرانتر مشتری باشد . . .

از آنها که سر خورد سراغ دو سه نفر مدیر با ایمان و با سواد را گرفت ، آنها را هم دید که از روی عقیده طوفدار جمهوری شده‌اند ، زیرو از یکطرف صمیمانه تصور میکردند هر هم زدن آن در بار بیوشالی ممکن است انقلابی کی در افکار و احساسات خمود مردم ایجاد کند ، و از طرف دیگر رجحان غیر قابل انکار حکومت ملی حقیقی آنها را مجدوب کرده بود . و چون از شروطه نیمه کاره خودمان چیزی نفهمیده بودند ، میخواستند رژیم حکومت ملی و انتخابی و اتمام و کمال در ایران بیاوردند ، تا پست شخص اول مملکت هم

۷۳

مدرس

xalvat.com

طبق اراده مانتخاب مملکت صوت گیرد .

هو چه بیشتر مدرس دم از مراعات سیاست و موقع شناسی هیزد آنها
 چشمشان بیشتر خیره نور جمهوری میشد ، و در عقیده خود مصونت میگشتد ،
 و منطق هایی نظیر سطور زیر در جرائد اقامه مینمودند ،

" پیدایش سلطنت بد و شکل بیشتر حدس زده نمیشود . در آن از منه
 که بشر از حال انسنا و اعتزال پای بدائره مدنیت میگذاشت یا با اختیار و
 رغبت خود لایق ترین و قوی ترین افراد جامعه خود را عنوان ریاست داده
 و حاکم خود مینمود و یا اینکه قوی ترین و جال موجوده آنکه از حیث دهاء
 و سیاست و قوای بدنی سیادت خود را بر دیگران تحمیل مینمود ..

" در شکل اول بدیهی است حکومت لایق ترین افراد یک جامعه بر
 جامعه ، یک حکومت مشروعی است ، ولی اگر این فرد لایق و با هوش از
 اختیارات خود سوء استفاده کرده و خواست این اقتداراتی که ملت با او داده
 است در خانواده خود محصور کند ، و آنرا وسیله شهوت رانی خود نماید ،
 بوظایف خود خیانت کرده و دست تطاول و تعدی به حقوق اجتماعیه گشوده
 است . . .

" دو شکل دوم که یک شخصی با استناد قوای روحی وجود و به
 صاعقه مالیخولیای سیادت و برتری زمان مقدرات یک ملت را در دست بگیرد ،
 عدم مشروعیت آن ظاهرتر و آشکارتر است ، مگر این که ما از نقطه نظر
 ناموس طبیعی که حق را همیشه بقوی مبدهند و سند حقایقی هر فردی قوت
 اراده و قوت جسم و قوت فکری اوست بخواهیم قضایت کنیم ، البته در
 آینه متصورت سلطنت این شخص از نقطه نظر لیاقت و قوه بدنی و روحی مشروع
 است ، ولی انتقال سیادت او به اعفاف او و بقاء سلطنت در فامیل او یا کلی
 میابن همان مبدأ طبیعی است که با استناد آن ما سلطنت او را مشروع دانستیم
 اگر قوت فکری و قوه بدنی یک شخص سند سیادت او بر ملتی باشد اخلاف
 او با فقدان مزایای فوق شایسته سلطنت و ریاست نیستند و غالبا " هم اینطور
 اتفاق افتاده است . . .

۷۴ مدرس

اگر مقایسه‌ممکن بود شاید ضعیف‌الفکر تراز محمد شاه در زمان محمد شاه در ایران کسی پیدا نمی‌شد و کمندو کسی بود که از لوئی سیزده و لوئی پانزده در روحیات و عقلیات بالاتر نباشد.

هیچ قانونی در دنیا غلط‌تر از این نیست که همین که یک طفی از مادرش متولد شد ناج ریاست و سیاست یک ملتی بر فوق او نصب شود بدون اینکه با سایر افراد مملکت فرق داشته باشد . . .

xalvat.com

* * *

مدرس از همه اینها که بروگشت و یاس حاصل کرد ، باز محیط‌هم‌دیگان خود وامستعدتر از همه‌جا برای تلقین‌های ماهرانه خود دید ، زیرا منطق دیانت منطق قلی است ، و آو بهتر از هر کس باین منطق آشنا است . فقط باید بمعلما فهمانید که این سوقات تازه‌ای که می خواهند برای ایران بیاورند و اسمش را جمهوری گذاشته‌اند ، متراوف بالشویزم است . و ایجاد آن مستلزم انقلاب و ظهور مفاسد و خونریزی است ، همانطوری‌که در شانزده سال پیش برای قبولاندن مشروطه می‌گفتند " مشروطه یعنی کتاب بروگی به این پنهانی " همانطورهم حالا باید گفت " جمهوری یعنی خونریزی ، یعنی برداشتن دیانت ، یعنی مفاسد ، یعنی شکست پیشواپان دین . . .

از تهران محروم‌اند مراسلات مکرری از طرف مخالفین جمهوری در این زمینه به قم فرستاده شد و روحیه علمای آنجا و آن اندازه‌ای دچار تردید و سوء ظن نمود .

با اینکه این عملیات بطور غیر علني صورت می‌گرفت و لی معذک سردار سپه‌از جزئیات اقدامات مدرسي ها آگاه بود ، و مقتضیان مخفی او (از قبیل عقیلی پور ، که خود را از مریدان آقامحسوب کرده‌وباطنا " جاسوس درگاهی بود) گزارش تمام اعمال مخالفین را به شهریانی میرسانیدند . هرجامدرس میرفت بخصوص در منزل علماء ، یکی دو تا سایه‌پند بالش حوكت می‌کرد ، و از پشت درخت ها ستون گوشایستاده و گفته‌های او را به ایادي سردار سپه می‌رساندند .

۷۵

مدرس

مثلاً "شهاي چهار شنبه که طبق عادت هميشگي ، مدرس شب وا در خانه امام جمعه ميگذرانيد ، غالباً" در لاي شمشادهای پر پشت بیرونی کسی درجوي خوابیده و مترصد ضبط گفته های بي برواي مدرس بود ، خود امام جمعه برایم نقل ميکرد که يكمرتبه در موقع رفتن بازدرون با شخصی مصادف شد که دامن اورا گرفته و درباره بعضی از فروع از عقاید دینی (ا) تعیین تکلیف خواسته بود .

"... حضرت آقا تکلیف بنده چیست اگر این حرفهایرا که مدرس در حضور این جماعت میزد من طبق وظیفه ام (گزارش بدhem برای ایشان خیلی بد خواهد شد ، و اگر گزاوش ندهم چه کنم ..."

xalvat.com **متوجهیستی؟ و اینجا چه میکنی؟**

"— من مفترش تامیناتم و لای شمشادها مخفی شده بودم ..."
 خلاصه ، حدیث و فعالیت دستگاه عظیم عمال سردار سپه ، با تمام وسائلی که در دست داشتند صدای رشید مدرس و مدرسان را که منحصر به عده خیلی قلیلی بود ، بزودی تحت الشاعع قرار داد ، و بوق و گونائی که بنام تمام اهالی مملکت از هر گوشماي بلند بود نمیگذاشت اعتراض این اقلیت کوچک بگوش کسی برسد .

باين ترتیب مدرس چندی دوین مستثار احتی گير کرد ، و جمهوري - خواهان واقعی و مصنوعی طوری دوز و گلک را جور گردد بودند که مورد مشروع و موجهی برای مخالفت بحسب نمیدادند .

مدرس چه بکند ، آيا میلواند او يك پادشاهیکه به بي علاقگی و عیاشی معروف و متصف است دفاع کند ، آيا احمد علافیکه بول دست و بع رحمت - کشان ایران و فقط برای این میگیرد که صرف هه رویان فرنگی گردد و در نیس یا پاریس به لهو و لعب بگذراند قابل دفاع میباشد ؟ عکسی که از احمد شاه در روزنامه ها چاپ گوئند و با نهایت مهارت ، از روی فن هوجی - گوی او را در آن گیرو دار تعصب ، با شاپو و لباس کفار جلوه دادند ، چنان قیافه بیچاره احمد شاهرا کنفت و کثیف و منفور گرده بود که حتی مدرس هم

۷۶ مدرس

نمیتوانست باسانی اورا تطهیر نماید ،

دو آنروزها شاهو بسر گذاشتند شاه ایران و مفتون یک رفاقت شدن او وود زبانها شده بود بعنایین مختلف هر روز این مطلب را تکرار میکردند که آیا ماهی چهل هزار تومان از دست رنج این ملت رحمت کش فقط برای این شاه داده میشود که اسم سلطنت و مقام سلطنت را در اروپا موهون و خفیف کند ؟ کدام فلسفه غلطی کدام اصول مشتملی ، کدام مهادی ظالمانه ای میگوید عرق پیشانی و عایایی کرمان و بلوجستان و پشت خمیده بزرگان آذربایجان و خراسان قیمت بوالهوسی یک جوان بی علاقه به مملکت و ملت بوده باشد ؟

xalvat.com

” اصول جمهوری دنیا را روشن کرده و زنگیر اسارت طی را پاره کرده و ماهنوز کمر خود را در زیر بار سلطنت مشتمل قاجاریه خم کرده ایم . امپراطوری عظیم الشان آلمان در پس پرده نیستی مخفی شد ، قصر باشکوه رومانوفها از هم فروپخت ، سلطنت هفتاد ساله اتریش در زیر لحد فراموشی دفن گردید ، خلافت آل عثمان در زیر قدم جمهوریت جوان ترکیه پا مال گردید ، امواج خون از روی تاج و تخت های با عظمت و دش و آثار مشتمل سلطنت از صحنه گیتی روی بامحاء گذاشته و از عبودیت بشر در مقابل تاج و تخت سلطنت نشانهای نیست ... ”

مدرس در مقابل این حرتفهای منطقی چگونه میتواند از احمد شاه دفاع کند ؟ — بهتر و عاقلانه تر آنست که فعلاً ”قدیمی ساکت بنشیند و به تلفن های فردی و غیر علمی اکتفا نماید . تا وقتیکه مجلس تشکیل شود و عده نمایندگان دوره پنجم بعد اکثریت بررسد — وقتی در مجلس وفت ، بیاناتش تاثیر دیگری خواهد داشت — از طرف دیگر مطلب مهمی که باید در نظر داشته باشد اینستکه اکثریت وکلای دوره پنجم انتخابشان فرمایشی است ، و احتمال قوی میرود که اگر مدرس راحت نتشیند آنها بدستور موکل خود ، سردار سپه مدرس و رفایش را از مجلس رد کنند . سردار سپهی که در موقع نخست وزیریش تقریباً ”از تمام شهر های

۷۲

مدرس

ایران انتخاب شده و رتبه اول راهم حائز گردیده ، پیداست که فرمادهان لشکرها یش در صندوق آراء چه طلس موثق اند اختراند لا باین تئیجه مرسیده است - در اینصورت بدیهی است که غالب برگزیدگان (ا) ملت به شرط سو سپردگی به منجی ایران از صندوق درآمدند و بس این سر سپرد ها با یک نشست و برخاست میتوانند باسانی خانه ملت را بروی مدرس و رفایش منوع نمایند . . .

xalvat.com

مدرس روی این حسابهای منطقی مدتی ساكت نشست و به آشوب و جنجال جمهوری خواهان نظاره کرد که چگونه بر یکدیگر پیشدمستی میکردند ا فرقه دموکرات مستقل ایران بیانیه برالغا سلطنت قاجاریه میداد - جامعه معارف در منزل صفات الک کنفرانس در فلسفه جمهوریت برپا میکرد عارف کنسرت جمهوری درگراند هتل تشکیل میداد - افزایش آزاد جشن جمهوریت اعلان میکرد و نمایش "شاه عربیان" مینوشت - حتی زنها هم بیکار نشسته و جمعیتی بنام "نسوان جمهوری خواه" تشکیل میدادند واژ پشت چادرهای اطلس خود عشقی به جمهوری میرساندند . . .

این احساسات جمهوری خواهان بطوری شعله کشیده بود که با ایرانیان مقیم خارجہ نیز سوابت گرده واز مسکو ولندن و پاریس و برلن و غیره هم تلکرافات متعدد "بامضای چندین نفر" میرسید .

در روزنامه بمعایی عکس حضرت اشرف و ستایش هاشیکه بقلم یکنفر انگلیسی نوشته شده بود یک ایرانی تبعه انگلیس را چنان غرق شادی و احساسات ایران پرستی کرده عین مقاله را تحت عنوان " موسولینی مسلمان پا صدر اعظم جدید ایران " ترجمه گرده به جراحت ایران فرستاد .

البته نوشته شدن آن مقاله بقلم یکنفر انگلیسی تصادفی است ا و ترجمه گردن آن هم تصادفی است ا و فرستادن آن در آن گیر و دار بجراید ایران هم کاملا " بر حسب اتفاق است ا و مخصوصا " پس از خواندن عبارت زیر تصادفی بودن آن کاملا " تایید میشود " . . . بعد از نقضی عهد نامه ایران و انگلیس علاقه مندی دولت انگلستان نسبت باین مملکت رو به نقصان

۷۸

مدرس
 گذارده است (۱) – و طبعاً "پس از اینکه ها از ایران قطع علاقه کردیم ،
 از جریان و قایع آن بخوبی و بطور عموم مستحضر نبودیم .
 پس از بهم خوردن عهد نامه مربور تمام نظام بریتانیای عظیمی
 که ایران را اشغال کرده بود معاودت نموده و در لندن تصور میکردند که
 متعاقب عقب نشینی قشون دولت انگلیس ... الخ ."
 مدرس همه این جریانات را با تکرانی شکاه میکرد و انتظار باز شدن
 مجلس را میکشید – تا بالاخره مجلس دوره پنجم افتتاح شد .

مدرس

برهم زند و جمهوریت

پشه چو پرشد پزند پیشل را
 با همه تنیدی و حلاحت که اوست
 مورچگان را چو بود اتفاق
 شیر زیان را بسدرانند بوسن

xalvat.com

در اواخر اسفند ۱۳۰۴ کار جمهوریخواهان در تهران هم از حرف ب فعل آمد، و دستجات عظیمی در شهر راه افتاد. قضیه آنقدر شور شد که حتی ادارات دولتی هم دکانهای به مصرف و مضر خود را تخته کرده و اعضای خورا با علم و بیوق به شکار جمهوری در خیابان‌ها فرستادند.

این دستجات سرود خوانان وزنده باد گویان همه جا در شهر گشتند، تا بالآخره محبوب خود "جمهوری" را در منزل شخصی‌ترین وزیر اکمال پیغامبری (۱) به قضايا نظاره میکرد، یافتدند.

خود ارباب با پارانش در قصر خود ایستاده بود و به قصاید و خطابه‌های عشاق جمهوری گوش میداد. همه با بی تایی جمهوری می‌خواستند و رئیس دولت را که از این قضايا هیچ خبر نداشت! سخت در محظوظ گذاشته بودند . . . .

"انصافا" باید تصدیق کرد که تا اینجا بد بازی نکرده بودند. از یک طوف رئیس دولت و نامزد مسلم جمهوری ایوان خود را ماهرانه گناهکشیده و حتی وقتی هم که در ایندخصوص رسما "با او مصاحبه مینمایند با ممتاز و خونسردی مثل فیلسوف بیفرض و بیطمعی دوچواب میگویند:

۴۵

... رژیم حکومت همچو مملکتی در ارتفاع، و انحطاط آن دخیل نبود و نرقی و تنزل هر مملکتی بوبوط بد یک رشته فضایابی است که ابداً "مسئله طوز حکومت در آن مدخلیتی ندارد، از نقطه نظر مطالعه تاریخ و احوال امم نهادنواهم معلمات شویم که مسئله جمهوریت اسما ب انحطاط با علم ارتفاع ملت محسوب میشود، زیرا من به عنیم یک جمهوریتی در امریکا شطاطی سو شق مدنت و ارتقا است و در امریکا جنوبی باشان رژیم مملکت دچار انحطاط است و همچندن نهادن اصول سلطنت و حل نامه انحطاطها ارتفاع گفت، زیرا دولت انگلیس "ملا" با اصرار سلطنت اداره میشود و مدلک از جمهوری فرانسه همچگونه تاخیری ندارد، در صورتیکه دوره اعدام و تنظیم روم در ایام جمهوریت آنها بود و در ایام امپراطوری بطرف انحطاط و تنزل رفت.

xalvat.com

پس بنا بر این مقدمات علل نرقی و تنزل جنیزهای دیگری استر باید جستجو کرد و آنها را پیدا کرد . من ابداً "هوس رهاست و رزوی سعادت ندارم و اگر مقتضیات و پیش رفته‌ان مقصود مقدمی که همایع و سود مرا احاطه کرد هاست موال الزام تعبکرد به تصدی ملام و باستول رانی هم لقبال نمیگردم ..." و از طرف دیگر خودش در باطن فروانده‌ی کل جمعیت جمهوری خواهان را بعده دگرفته و با اصول و نظم نظامی تاکتیک خود را پیش می‌برد .

دیگر از چه باید ترسیم موافقیت حسن است: تمام ایران بگذرد و پنجاهیت طبق ملکرات مکروه در جمهوری خواهی بکشدا شدند ، اکثریت مجلس هم از خودمان است، روزنامه‌ها هم که نکلیفشن معلوم شده، خوبیار هم که آبرو و قدرتی ندارد، همسایه‌ها هم که بعضی موافقند و بعضی کجیع و غایب‌تر ...

در اینصورت حد در حد باید مطمئن بود که جمهوریها سبده است، و چیزی که در مقابل این ملوان بحساب نمی‌آید، البته مخالفت یک سید عدوی است، با چند نظر دیگر نظری آشتیانی و ملک الشیراز و غیره هر چند هم چهار بیچاره بتوان مورد تنها و بدون وسیله قوی باشد، در هوا بر یک هولت

طیبی ۱۸ - **xalvat.com**

مجهوزی مثل ما چند خواهد کرد . . .
 این استدلال غرور آموزگارلا "صحیح" موافق حساب زندگی بود ، ولی
 مثل دنام استدلال‌های غریب آمیز صحیح ، بر سر معتقدینش همان بلاقی را
 آورد که همیشه غریب ناگفون آورده است .

بر هم خوردن بخراب شدن کاخ عظیم جمهوریت ایران دو طرف در
 سفروزنیکی از قابل توجه ترین نکات سیاست ایران است ، و از لحاظ روان‌
 شناسی اجتماعی برای کمیکه بخواهد بفت کند این خودش به تنبیه‌ی یک
 کتاب ریگدوره پند و درصی غیرت است .

ان شاء الله و تمنی به طراحی خود [سوابیگر عصر طلاقی] رسیدم
 با تفصیل و حوصله بیچ و میرمهای این ماضین عظیم و بخوبی وا ، که بالغونی
 از میان وقت ، در مطالبات ایار کردند و با حم به اعماق آن رسیدگی خواهیم
 گرد .

خلاصه مدرس ساخت و بدون تتأله ناشست نا مجلسی باز نداشت .
 اینها فرقه دموکرات مستقل ، که تازه نام خود را (تجدد) گذاشته
 بود و در بین وکلای حاضر اکثریت سو سپرده‌ها را به عنان طوری که میدانیده
 درستداشت " خواست با شتاب در همان جملات اول قضیه و اتفاق کند ."
 مدرس دید که اگر مخالفین با این عجله اقتداء کنند ، این وکلای نوی
 رسیده گشته‌ز فرمیت قلقنات ایار نکرده‌اند ، لطفاً یک‌لو یک‌جهت بدستور
 ارباب رفقار نموده و عمل را ختم خواهند کرد .

پس باید هر طوری هست لوصقی بدمت آوردو کار و راهیوی انداخته
 پیشترین و آسان ترین راه اینست که یک‌داود اکثریت نصف بدلار ، یک حاصل
 شود ، نا مجلسی بتواند صحیحها " امری رامطرح نماید .

و غنی مدرس باهن خیال افتاد که مجلس دو ظهر بیست و کسر نداشت ،
 و اغلاقاً " اعتبار نامه موئین الملک مطرح شد . مدرس جدا " مخالفت کرد ،
 اعتبار ظمه دیگری مطرح شد باز مدرس مخالفت کرد . . .

و اکر اعتبار نامه امام جعفر صادقی هم مطرح نمیشد ، او مخالفتی کرد

۸۲ مدرس

که جلسه به نتیجه‌های نرسد و همینطور هم شد . . . حزب تجدد و رفاقت اش از خشم می‌جوشیدند ، بخود می‌پیچیدند ، و در مقابل آن سید یکدندۀ رشد ، واشکال غیر قابل احتراز قانونی ، که او ایجاد کرده بود ، همچ چاره‌ای جز تسلیم نداشتند . ناچار جلسه‌دیگری تعیین شد ، و جمهوریخواهان در آن جلسه‌بزرگترین اشتعاهات سیاسی را مرتكب شدند ، و آن عبارت از دو چیز بود : یکی اینکه بی‌جهت و بدون هیچ لزومی ، فقط از روی احساسات و طرفیت ، با اعتبار نامه آشیانی مخالفت کردند و با پیوسله حرمه چدیدی بدست مدرس دادند .

xalvat.com
این مخالفت چه لزومی داشت ؟ بین یک دسته چهار ربنج نفری یک نفرکمتر باشد یا بیشتر چه تاثیری در مقابل یک جمعیت پنجاه شصت نفری دارد ؟

اگر جمهوریخواهان مست غرور نشده‌های شتاب زدنی و خود پسندی و بغض‌های خصوصی گریبانشان را نگرفته‌بود ، میتوانستند با کمال پختگی و متناسب ، بدون جدحال و آشوب ، اعتبار نامه آشیانی را هم بگذرانند و مجلس را حائز اکثریت نمایند ، و بگذارند مدرس هم هر چه دلش میخواهد بگوید .

پس از آن موضوع جمهوری را مطرح گشتند ، و پس از مذاکرات رای‌گیری‌شد البته با ساخت و پاختنی که قبله "با هم کرده بودند" ، تمام وکلای فرمایشی و عده‌های دیگر از جمهوریخواهان حقیقی و صمیمی ، رای به عزل تاجاریه میدادند و قضیه تمام می‌شد .

ولی سردار سپه که دو سیاست تازه‌کار بود هنوز نمیدانست که در مبارزه‌های سیاسی هم "عینا" مثل مبارزه‌های قشونی باید رفتار کرده و پست‌ها را بهمان تناسب بین متخصصین تقسیم نمود . البته اگر مامورین بحسب افکن را ، که برای شکستن خطوط عقب دشمن و ایجاد وحشت بکاررفته‌اند ، بفرماندهی پهاده نظام و تانک یکم‌ردند ، ناچار نتیجه خوبی نخواهد

۸۳

xalvat.com

مدرس
داد.

مثلاً "اگر کسانی نظیر تدبین در خارج مجلس بتوانند جمهوریت را، مثل بسب در میان مردم انداخته و با انجما و آن عده‌ای واکیح و عده‌ای را مروع و بقیه را بی‌اراده و حشمت‌زده بدنیال خود بکشانند این دلیل نمی‌شود که همان اشخاص در مجلس هم بتوانند خوب و متنی و خونسرد نقشه حمله و اجرا کرده‌و مثل نانک با متنات و آهستگی واستقامت سنگردشمن را در زیر فشار خود خورد نمایند . . .

رضا خان مراعات این نکته را هنوز بلدنشود و همان اشخاص را اشتباه‌ها" در تمام چیزهای مختلف بکار می‌بود . و مخالفت با اعتبار نامه آشتیانی یکی از نتایج همان اشتباه و نابلدی بسب افکنان بیخبر از نانک بود . خلامه پس از خطای مخالفت فرآکسیونی بر جمعیت تجدد با اعتبار نامه آشتیانی ، مدرس رفت پشت تریبون ، همه ساکت شدند . همه حس می‌گردند که یک ورق مهم تاریخ و سنت ایران در آن لحظات در حال نوشته شدن است . دوست و دشمن گوشها را تیز کردند .

مدرس با مهارت خاصی ، که در موثر ساختن مطالب خود داشت زمینه را طوری برداشت و صفری و کمری را قسمی چیز که نتیجه خطرناکتر از همان اول بخوبی در نظر فرآکسیون تجدد معلوم گردید .

غالب وکلای فرمایشی یک چشم‌شان به لبها را شید و گله متحوی مدرس بود ، او یک چشم‌شان به خطوط چهره لیدر فرآکسیون تجدد .

کلمات مثل مواد سوزانیکه از مدعی پر غلیان آتش فشانی بیرون جهد ، کاهی تکنگ و گاهی دسته دسته ، از لبها ی گلفت شر و شور دار مدرس بیرون می‌ریخت ، او اعتقاد سرد و شل شنوندگان را مثل برف پوکی متوجه " آب بینمود . . .

جمهوری سازان دیدند دیگر جای تامل نیست . اگر این سید هر چه در دل دارد بگوید ، و بعد در وزنامه‌ها منعکس شود ، دیگر هیچ طلبی قادر به برگردانیدن رمه در رفتموتار و مار شده جمهوری نخواهد گردید البته

۸۴ ————— مدرس

میشود جواب اورا همینجا داد و تمام گفته های او را قویا "رد کرد و حتی او را مفسر و خائن بملکت هم خواند . ولی دم خروس بقدرتی پیداست و مدرس بطوری ماهرانه آنرا بچشم همه خواهد کشید ، که دیگر مجالی برای تأثیر استدلال آنها باقی نخواهد گذاشت .

پس یک چاره بیشتر نیست و آن اینست که دهان مدرس بسته شود و نتواند ببال نطق خود را که در واقع حکم قتل جمهوری است ، بگیرد . لیدر حزب تجدد باین قصد از جا برخاست و یقین داشت پیروانش از او پیروی خواهند کرد ، اما نکردند . آنها همه مقهور استدلال قوی و جذابیت بیان سید شده و بیحرکت در جای خود چسبیده بودند .

" فراکسیون تجددنشستهایدو باین مهملات گوش میدهید ، . . . " تشدید و تغییری که در این عبارت آمرانه لیدر تجدد بود رفقا را از بیت خارج کرد ، و یکنفر که بلند شد ، دیگران رهوار بدمبالش از مجلس خارج شدند و جلسه از اکثریت و سمت افتاد .

مدرس بحای اینکه متغیر شود از تأثیر عمیق گفتمهای خود بسیار خوشنود شد ، و پرای اینکه تگذارد اثر موقعی بیان نیمه کارهاش بکلی محو شود ، دنباله گفتار خود را همانطور در اطاق تنفس ادامه داد . و مخصوصا " با عبارات " خون شهداء " و " فدائیان راه آزادی " و " مجاهدینی که باخون خود آجرهای مجلس را آبیاری کردند . . . " و امثال آن ، مطالب خود را در اعماق قلب شنوندگان تثبیت مینمود .

این ناطق روان شناس ماهر میدانست که در این قبیل موارد هیجان - آمیز ، ابدا " استدلال بدرد نمیخورد ، و باید هر چه بیشتر کلماتی گفت که مستقیما " بقلب و احساسات و منابع هیجانات شنوندگان بنشینند ، نه عقل آنها .

همینطور هم شد و این عباوهای ماهواره مرتبا " مثل کبریت در مخزن باروت احساسات حاضرین میافتداد . ولی همانطور که موافقین خود را مشتعل میکرد ، همانطور هم مخالفین یعنی جمهور خواهان دو آتش را نیز منفجر .

بکی از این کبریت ها بچلیک باروت دکترو احبا، السلطنه اصابت کرده و قلب احساساتی و افراطی اورا پکمرتبه منفجر نمود.

آن طبیب آهسته گو و آهسته رو " دبیر اعظم منش "، چنان از جا در دفتگه مجنون وار کشیده سختی بعدرس زد و عماده سید را او کله لخت خربوزهای شکلش براند .

xalvat.com

رعد و برق و صاعقه شد ا و سید محی الدین و کمل شیراز هم سیلی سختتری بصورت دکتر بهرامی نواخت و مجلس کوبلا شد ا

این دو سیلی مثل توب در تمام محاذل تهران پکمرتبه توکید ، و احساسات مدتها فشرده شده را یکباره منفجر نمود بازار و مساجد و مردم همه بجنب و جوش افتادند، حتی محصلین دارالفنون نیز برو علیه این روبه تظاهراتی کردند بطوریکه عدهای از آنها را که همانروز عمر در خیابانها هیاهوئی راه ادراخته بودند شهریانی بنا چار گرفته و زندانی نمود .

یک غوش ممند و متولی ، شبیه صدای امواج خروشان دریای متلاطم ، او دور بگوش میرسید و در فضای تهران اثرات حتمی یک طوفان شدیدی کم کم بیدا میشد .

دولتی ها خطر راحس میکردند و با دست پاچگی میخواستند در صدد چاره بروآیند ، ولی چون هنوز جز آثار غیر مرتئی آن طوفان سهمگین چیز دیگر ظاهر نبود نمیدانستند از کجا شروع کنند .

وئیس شهریانی بالاخره سیاستی بخاطرش رسید و پیش خود گفت چون این حادثه ناگوار سیاسی نسبت ببیک مجاهدی واقع شده ، طبیعتاً امواج غصب ملت جنبه مذهبی بخود خواهد گرفت و هر اقدام دسته جمی در اینمورد صورت جنبش دینی را بیدا خواهد کرد . و چون مرکز هر جنبش دینی در ایران مسجد است ، پس باید اول محل ستاد ارتش ملت را که مسجد باشد از دست مردم گرفت تا نتوانند اجلیماعات خطرناکی تشکیل دهند . . . با این خیال دستور داد در تمام مساجد بزرگ حوالی بازار را مستند و

۶۵ مدرس

پاسبان و نظامی در جلو آنها گذاشتند .

این عمل دو موقع عادی بد فکری نبود ، ولی در آن مورد بخصوص که جمهوری را مخالفتی ، خلاف دین معرفی میکردند ، و حتی شهرت میدادند که "جمهوری یعنی اینکه زنان و خواهران شما لخت بیرون بیایند ! " دریک چنین موقع باریکی بستن در مساجد یکی از بزرگترین خبطها بود ، زیستوا مومین و منصبیستی که در خانه خدا را ، با مر شهربانی ، بروی خود بسته دیدند و نتوانستند بهادت هر روز در آن نماز بگذارند آتش خشم شان چندین برابر شد ، و تمام این مضيقها را پیش قراول جمهوری پنداشتند ، همه صمیمانه گفته های مخالفین جمهوری را باور کردند ، و در قلب خود گفتند : هنوز جمهوری نیامده ، طرفدارانش مجتهد ما را سیلی میزنند ، و در مسجد را بروی ما می بندند ، و ما را از ورود به خانه خدا ، که هرگز بروی هیچگن بسته نبود ، منع مینمایند ... پس وای بوقتی که این جمهوری مشئوم واقعاً باید ... لابد آنوقت هر چه مسلمان است تکه تکه خواهند کرد ! "

بازاریان که از رسیدن بخانه خدا مایوس شدند سواسیمه بخانه بیشواهیان دین شناختند . و بین آنها خالصی زاده را که بواسطه روانی بیان و بخصوص لهجه عربیش سوکسه زیادی پیدا کرده بود ، پیش اند اختنو به مجلس دو آوردند .

xalvat.com
 خشونت تدبین با تعایندگان آنها ، که برای مذاکره میخواستند با اطاق موتمن الملک بروند و او نگذاشت ، نزاع و مشاجره سختی بین لیدر جمهوری - خواه و برگزیدگان بازار ایجاد کرد .

بازاریان که عزت نفس و خود پسندیشان رخصی شده بود (و زخم حیثیت و غرور دودن اکثرین و خطر ناک ترین رژم هاست) هر چهمت و غیرت داشتند همه را بر پر جم دین خواهی آویزان کرده و در روز تاریخی دوم حمل بجانب مجلس روانه شدند .

عدد بقدری زیاد بود که پاسبان و نظامی از عهده جلوگیری بر نمیآمد و بالاخره نتوانستند آن سیل طوفان انجیز را از ورود به میدان نگارستان مانع

مدرس — ۸۷ — شوند .

همه‌مهه متواتی عجیبی از این امواج خروشان بلند بود و خوب به مخاطر دارم که صدای این جمعیت عظیم از دور عیناً "شبیه‌غرض مفت موج دریا بود (در آن روز اتفاقاً) من در منزل نظم‌الدوله، بودم ، هر چه کردم از کوچه نظم‌الدوله خود را به در جلو مسجد سپه‌سالار پرسانم نشد ، ناچار بهمانجا مراجعت کردم و از آنجا صدای وحشت‌ناک آن طوفان‌جاندار را می‌شنیدم) .

فریاد " مرده باد جمهوری و " زنده باد مدرس " و امثال آن بلند بود . خود مدرس هم در داخل مجلس مست آهنگ دلکش " زنده باد مدرس " شده‌و شاد و خرم از این فتح شایان با رفاقت اقلیت گفت و شنید می‌کرد و این جنبش بی‌سابقه " جمهوری نخواهی " را برج اکثریت می‌کشید . . .

در آن لحظه بکوتبه فریاد " مرده باد مدرس و زنده باد جمهوری " همه بخصوص مدرس و امتوجه کرد این دیگر جزو بیوگرام نبود . . .

مدرس و ملک الشعرا و رفقا سرتان را بیرون آوردند تا ببینند این آهنگ‌ناموزون از کجا در این ارکستر سی چهل هزار نفری بیدا شده . معلوم شد دولتیان عده‌ای را مجهز کرده برای این آهنگ به مجلس فرستاده‌اند .

مدرس فریاد زد ، " مرده باد جمهوری . . . زنده باد خودم . " این " زنده باد خودم " تاریخی بی‌سابقه که ناگفتو از دهان هیچ سیاستمدار و هیچ مجتهدی بیرون نیامده ، پنهانی بقدر یک کتاب بیوگرافی که روحیه‌مدرس را شرح می‌دهد . . .

خلاصه آندو دسته مشغول عربده شدند و هو یک سعی می‌کردند فریاد خود را بلندتر از دسته مخالف تعبینند .

ملک الشعرا که در آنجا حاضر و از نزدیک شاهد قضایا بود بصیرترین و مهمترین کسی است که می‌تواند شرح واقعه را بیان کند :

" . . . در این حین یک‌باوه دیده شد که جمی مختصر باعلم و چوباز

۸۸ مدرس

در مجلس وارد شدند و فریاد "زنده‌باد جمهوری" برآوردند . "و نیز معلوم شد دولت امو گرد هاست دو فوق نظامی پیاده مجلس باید و آنها هم آمدند بیرون مجلس متوجه اجرای اوامر ایشانند و خود شانهم با تفاق چند تن فراز سیاسیون و صاحب منصبان بسوی مجلس و عدم قلیل جمهوری خواه که صد نفر هم نبودند باعتقاد رئیس دولت از لقانطه بیرون دویده بدان طرز که شاره شد پیشاپیش سردار سپه خود را مجلس اندادند و فریاد "زنده‌باد جمهوری" بلند کردند — ولی از مردم کنک خورده و متواری گردیدند .

"ده دقیقه طول نکشید که سردار سپه با آن عدد همراهان وارد گردید و تسامحانات حوضخانه آمد ، اما بزحمت از میان مردم عبور میکرد . تا رسید به بخوبیه جمعیتی که به سخنرانی ناطق گوش میدادند و پشتیان بدو مجلس و رویشان به سخنگو بود ، رئیس دولت را نمی‌دیدند و او پیش پای ایشان بر نخاستندوراه ندادند ، سردار سپه اینجا با شلاقی که درست داشت اشاره گرد چند تن صاحب منصب که به مردم اشاره بودند با مشیر کشیده بمردمی که نشسته بودند حمله برداشتند و جمعی سربازانیزبانه تفنگ و سرخیزه بزدن مردم از سه طرف مشغول شدند و جماعت را لوله کرده رویهم و پختند .

"بزن بزن شروع شد مردم را با طوف پراکنده از نرده چوبی که بین باغ و حیاط کتابخانه بود با نظر ریخت ، قسمتی از نرده خراب و جریزه ایش که از آجر بود بروی مردم افتاد ، در باغ و حیاط کتابخانه و باغ بزرگ همه جا بزن بزن بود . . .

"مردم که مهیای دفاع نبودند ، متحری شدند ، غلغله برخاست و دشمن بر رئیس دولت و هتاکی بوکلاه از جنگره ها شدیده شد ! سپس با سنگو چوب و آجر پاره های گل کلم وغیره که می‌براندند بنای دفاع را گذاشتند و سردار سپهانیز حمله کردند و چندین فقره بسوی او پاره خشت و آجر و یونه کلم پوانده شد !"

مدرس ۸۹

کمیسون مزبور بمحض غلغله جمهوری خواهان و زد و خورد اولیه نویسنده را بیرون فرستاد که از وضعیات مستحضر شوم بمحض ورود پشت پنجه اوضاع بیرون و ورود رئیس دولت پشتم را پلرزو آورد و شاهد قصایای بالا خود من بودم و از کسی نشنبیدم .

دیدم سردار سپه پیش خزند لب گلکاریها که از آنجا سر پله طبقه صحن مجلس و حاسیه گلکاری را با طبقه با غصمهای و درختها و حوض و قسمت سبزیگاری مربوط می‌سازد ایستاده و شنل آبی بدش دارد ، شیخی معنم که گویا حاجی شیخ مهدی سلطان بود جلو آمد و چیزی بسردار سپه گفت و توهینی هم کرد و یکی از همراهان سردار سیلی بشیخ زد واو را به اسیان سپرد که ببرند و حبس گند و در مقابل چیزی بواندن مردم سردار سپه از خود دفاع می‌کرد و خم می‌شد — مردم کاهی جلو می‌آمدند و بوكلاه دشتم می‌دادند و یا حسین می‌کشیدند و گاهی از جلو محل سربازان عقب نشسته بطیقه سبزیگاری پائین می‌گیردند .

من اوضاع را وخیم دیدم شایسته ندیدم رئیس دولت با مردم دست به یافشود .

بعده از عماوت پائین دویده بهلوی ایشان رفتم و گفتم یغومائید بالا و رئیس دولت را بطرف سرسرای راهنمائی کردم . درین وقت مرحوم دولت آبادی هم از پله ها پائین می‌آمد که ما با سردار سپه از پلکان بالا می‌رفتیم . سردار سپه متوجه بود دنبال و قیس مجلس می‌گشت عاقبت از سرسرای وارد دهلیز غربی سرسرا شده داخل اطاق غربی گردید که بعارت رئیس که در حیاط دیگر بود برود .

آقای موتمن العلک هم پس از دیدن واقعه برخاسته بسوی سرسرا و مجلس می‌آمد ، در وسط اطاق غربی آندوبهم و سیدند ، همچکن جز من و آندو آنجا نبود . زیرا من رئیس دولت راترک نگفته بودم در وسط اطاق رئیس مجلس به رئیس وزراء رسیده بدون اینکه چیزی بگوید مثل اینکه از فرط حالت عصبی او را ندیده باشد از او دور شد و بنم که پس از او داخل

این اطاق شده بودم رسید .

ساقاہ رئیس الوزراء برگشت و گفت " آقای رئیس من آدم شما را ملاقات کنم " رئیس مجلس برگشته گفت " چرا آمدی | چرا مردم را زدی ، اینجا مجلس ملی است | الان معلوم میشود ... " و داخل سرسا شد ، گفت سید محمود زنگ بزن ! "

ولی خیر اندیشان صلاح ندیدند و نخواستند جلسه مجلس تشکیل شود ، (اگر هم میخواستند تشکیل نمیشد) و رئیس مجلس را مقاعد کردند که از تشکیل جلسه صرف نظر کند ، و بالاخره تصایح مشیرالدوله و میان - جیگری مستوفی در همان ساعت دوباره میانه رئیس ملت و دولت را به یک فسمی درز گرفت .

در تمام این مدت مدوس ، که کار خود را کوده و به نتیجه رسیده بود ، عافلانه خود را ساكت و آرام نگهداشت ، و حتی در صحبت ها هم شرکت نمیکرد . حتی وقتی سردار سپه برای دفاع خود میگفت " ... خود و کلاه من تلقین کردند که اگرنهای مردم ما را خواهند کشت ، من برای نجات وکلا آدم ... یک دسته اسکناس چه اهمیتی دارند ... " وغیره ، باز مدرس ساکت نشسته و دم نمیزد .

این متناسب بجای سیاست مآبی ، زبر دستی او را میرساند ، و یوا اگرینا بعادت مسلکی گوئی و انتقاد پوداری همیشگیش ، کوچکترین اعتراضی در آن مجلس به سردار سپه کرده بود ، حتی " کناء آن کنستار و سرو دست شکستن عده زیادی از مردم بگردن او میافتاد ، و حقاً " با مدلل مینمودند که اگر آن تحريكات را خودش موجب نشده مردم را ب مجلس نکشانیده بود ، این وقایع ناکوار اتفاق نمیافتاد .

آن روز با بجا ماندن چهل پنجاه کشته و فرار چند صد زخمی ، و با کم شدن ویاره شدن چندین هزار کفش و کلاه خاتمه پیدا کرد ، و این قضیه تسرک و شکاف التیام نایذیری به کاخ جمهوریت نیمه ساخته و سست پایه ما وارد ساخت .

۹۱

مدرس

معذک جمهوریخواهان که مدت‌ها باین فکر عادت کرده و فضای تمام ایران را از همه‌مه جمهوری پوکرده بودند ، هنوز باکثریت خود در مجلس انتکاء داشتند ، و باور نمیکردند که مخالفت یک مدرس و چنگال چند هزار پنه چرکین بتواند آنهمه تشکیلات مرتباً و منظم (بقول مدرس) "جمهوری پیزی " وا پیکاره از هم متنلاشی کند . باینجهت به عملیات خود ادامه داده و حتی دو نیرویگ جدید نیز بخاطر شان رسید : یکی این بود که خود رضا ... خان را در مرکز قدرت دینی بفرستند تا حضوراً " بلکه بتواند سوء لفاظی بی منطقی را که از تغییرات هوجی مآبانه لفت جمهوری در اذهان ایجاد کرده بودند از میان برداشد .

دیگری این بود که با یک لایحه قانونی تشریفات تغییر رژیم را در مجلس بعمل آورند ، وکار را با یک نشست و برخاست پکسنه کنند ... برای منظور اولی سردار سپه تخصاً " بقم رفت و با ملاهای آنجا ، وعده دیگریکه هنوز بدعتبات برنگشته بودند ، ملاقات مفصل نمودو نهایت خضوع و خشونع را بروز داد .

ولی چون ملاها هم خودشان از نصایح " سیمرغ " بی بهره نبودند ، این عملیات قوتی به پیشرفت جمهوری نداد . بعکس موجب شد که پیشوایان دین تلکراها " به چهارگوش ایران خبر فرستادند که سردار سپه از تعقیب قضیه جمهوری صوف نظر کرده و حتی از آن جلو گیری نیز بعمل خواهد آورد .

راجع به منظور دومی یعنی تقدیم لایحه قانونی ، قرار بر این شد که عده‌ای از خود وکلای ملت ، منجمله سوسیالیست‌ها و تجدیدیهای ، لایحه‌ای در دو ماده تهییه گردیده‌امضاً موافقین وسانیده و تقدیم مجلس گنند .

در این مورد معروف است که مدرس متنک بسیار خوشمزای برای سلیمان میرزا پیغام داده و گفته است به شاهزاده بگوئید اینقدر سنگ جمهوری را بسینه نزند : در صوت جمهوری شدن ایران منتهای فایده سلیمان میرزا اینست که میرزا را از تهش برداشته بسوش میگذاشند و تازه پجای " سلیمان میرزا " میشود " میرزا سلیمان ، "

خلاصه آن دو ماده از اینقرار بود :

- ۱ - ملت ایران تبدیل رژیم مشروطیت را به جمهوری بوسیله مجلس شورای ملی اعلام میدارد .
  - ۲ - ملت بوكلاي دوره پنجم اختیار میدهد که در مواد قانون اساسی موافق صالح مملکت و رژیم جدید تجدید نظر نماید .
- این پیشنهاد به کمیسیون مخصوص رسیدگی به ملکگرایات جمهوری خواهان رفت و در آنجا یک ماده دیگر هم از خم و نگزی بر آن افزودند که شاید قابل هضم شود ، ولی معدّلک نشد . . .

جمهوری بخشان ماهم که هنوز از مشروطه‌ای که بعده داده بودند راضی نبودند و جز تبدیل استبداد فردی به استبداد جمعی حاصل دیگری ندیده بودند ، لابد پیش خود گفتهند " ما چرا کاسه از آش گرفت و دایه مهربانتر از مادر باشیم ؟ "

این شد که در نیمه اول حمل ۱۳۰۳ رئیس وزراء ، بیانیه‌ای منتشر گرد و در آن به مردم توصیه نمود "... که عنوان جمهوری را موقوف و در عوض تمام سعی خود را مصروف سازند که موانع اصلاحات و ترقیات مملکت را از پیش بردارند در منظور مقدس تحکیم اساس دیانت و استقلال مملکت و حکومت ملی با من معاافتد و مساعدت نمایند . اینست که به تمام وطن - خواهان و عاشقان آن منظور مقدس نصیحت میکنم که از تقاضای جمهوریت صرف نظر کرده و برای نیل بمقدصد عالی که در آن متفق هستیم با من توحید ساعی نمائید . . ."

البته بعضی از مقصرين واقعی جمهوری که کول احساسات خود را خورد و از نیم کاسمزیر کاسه اطلاع زیادی نداشتند با این بیانیه اعتراض کردند و نوشتهند که "مردم بدهستور ایشان جمهوری نخواسته‌اند تا بتوصیه ایشان صرف نظر کنند ، این احساس مقدس از مفکره یاک عناصر آزادی خواه و بوجسته ترین طبقات ملی بیرون آمدند و این هیجان عصبانی که ایران را تکان دادند تمام طبقات حساس در آن شرکت نموده است باشتباهکاری

— ٩٣ —
مدرس

بعضی مفسدین در خاطره حجج اسلام و توصیه آقای رئیس وزراء از بین
 "خواهد رفت . . ."

xalvat.com

ولی اینها همه جز قافیه شعر چیز دیگری نبود ، و آنچه مسلم بمنظور
 می‌آید اینستکه تحریکات جمهوری خواهی با تصویب و نقشه "از ما بهتران"
 و انگشت سردار سیه صورت میگرفتو همچنین بر هم خوردن آنهم به تصویب
 و نقشه "از ما بهتران" دیگر و انگشت مدرس علی شد . . .

***

مدرس و مظفریت

xalvat.com

بدون تردید مظفریتی که در بر هم زدن جمهوری نصیب مدرس شد ، یکی از بزرگترین فتوحات یک مود سیاسی دوره مشروطیت ما بشمار میرود . ولی متأسفانه این فرمانده و شید قوای متلاطم ملت هم ، مثل غالب سرداران نامی تاریخ ، هدف اصلیش فقط همان غلبه بود ، نه نتایج آن .

او هم مثل عده زیادی از شکارچیان ، همینکه پس از چندین ساعت تکاپو ، تیرش بهدف میخورد و شکاری را از پا در میآورد کاملاً " راضی و خوش بود ، و دیگر چندان در صدد استفاده از نتیجه شکارش بر نیازمند و آنرا همینطور میانداخت تا دیگران بردارند . . .

همین صفت باعث بود که عده‌ای از مطلعین در حیاپش او را از حيث سلک سیاسی خیلی واسخ و ثابت و مستقیم نمیدانستند . مثلاً " وقتی اشخاصی نظیرون نصوالله‌جهانگیر بنام سابقه مهاجرت وهم - سفربودن در راه آزادیخواهی ، با تعجب از او می‌پرسید " . . . آقا شما که آنقدر از قوام السلطنه بدان می‌آمد و بد میگفتید ، پس چطور شد که امروز تا این درجه از او حمایت میکنید . . . ؟ "

در جواب بدون پرده‌پوشی میگفت : " اونروز لازمیش نداشتیم ، امروز لازمیش داویم سیاست‌گواین چیزی را برئی میداره . . . "

در قضیه جمهوری هم ، همینکه مدرس بر حریف قوی‌وزیبو دست خود فایق‌آمد و حتی آموختگاران حریف را نیز برای موتبه دوم مات گذاشت ، عطش مظفریت طلبیش اقتناع شد ، و دیگر در صدد هیچگونه استفاده‌ماز نتیجه این

مدرس ۹۵

موفقیت بزرگ خود بر نیامد - در واقع شیریزا که شکار کرده بود ، نیمه جان در میدان انداخته و دستی بوسیله کشید و مشغول قلیان کشیدن شد .

بخصوص وقتی تلگراف احمد شاه از فریگ به مجلس رسید و صریحا "اظهار عدم اعتماد نسبت به سردار سپه کرد و مجلس وا بانتخاب رئیس دیگری برای دولت ترجیب نمود ، مدرس کاملا "خاطرش جمع شد و فارغ البال چند روزی فقط بمدرسي در مسجد سپهسالار پرداخت .

سردار سپه استعفا داد ، قیصر کرد ، اظهار خستگی نمود به بومهن وفت و ننه من غریبم در آورد ... و مدرس ابدا " حرکتی نکرد و بقول فرهنگستان " واکنشی " از خود نشان نداد .

امیر لشگرها بنا بدستور محومانه سوداگر سپه از شش گوشه ایران بنای اشتمل واگذاشتند و تهران و تهرانیان را سخت تهدید نمودند .
باز هم مدرس نجنبید .

مجلسیان دست و پای خود را گم کردند و خود و ملت را در آتش انقلاب داخلی میدیدند ، و مضریانه باین طرف و آنطرف در بین یک صدای قوی و اطمینان پخش میدویدند که آنها را اداره کند ، و زل آنها را در دست گرفته به یک سمتی هدایتشان کند ...

باز هم مدرس که علمدار و قابع اخیر بود ساكت نشست و نجنبید و با وجود اهمیت فوق العاده وضعیت ایران هیچگونه علاقه مندی نشان نداد و مجلس جسوان را در سر آندو داهنی خطروناک تاریخی تماشا کرد و قدمی بود نداشت ...

از اقلیت فقط کسانی که اظهار عقیده صریح میکردند و از شور و تهدیدات زهره آب کن سردار سپهیان نمیترسیدند ، یکی ملک الشعرا بهار بود که با وجود جنه لاغر و باریکش کاهی مردانه مینوشت "... سردار سپه برای ایران نه ایران برای سردار سپه ..."

" ... ما هرگز آرزو نداشته ایم طوری اصلاحات و اقتدارات و انتظامات ایوان جدید در دست یکنفر متوجه کردد که اگر او رفت یا استعفا داد یا

_____ ۹۶ _____ مدرس

مریض شد با مرد، همه آن اقتدارات و تنظیمات مثل عهد شاه عباس و نادر شاه و کریم خان از میان بروند... باز هم تصدیق داریم و با عبارت "جهه باید کرد" شفق سرخ پدیده بختانه همداستانیم که اینطور شده است... ولی فقط در یک چیز متوجهیم و آن اینست که آیا آقایان نویسنده‌گان محترم از عقیده و نیات آقای سردار سپه در این قسمت‌ها مطلع هستند یا خیر؟ آیا سردار سپه‌هم مایل است واقعاً "طوری کناره جوئی" کند که تمام تنظیمات و خدمات خود را هم با خود ببرد و چیزی برای وطن باقی نگذارد، و از لحی مدرس هر چه بوای سی گیور ملت کرده است ضایع کرده آنها را پس بگیرد؟ یا اینطور نیست..."

xalvat.com

خلاصه مجلسیان و سیاستمداران خورده و خوابیده ما چندین روز دست بدست مالیدند، تا در جلسه خصوصی مجلس قرس و جنین خود را در ضمن نطقه‌ای بیشتر و ته آشکار ساختند و همه فهمیدند که همه جدیه احتیاط و تن پروریشان بر سایر فضائلشان غلبه دارد و بزبان بیزبانی بهم اعتراض کردند که طبع نوگر باشان در طلب یک "ارباب" میباشد.

اعتقاد خبره‌های روان شناسی اجتماعی بر اینست که در آن لحظه مخصوص پسیکولوژیک که آقایان مثل اشخاص "هیپنوتیزه" اراده خود را از دست داده بودند، هر کس با اعتماد بنفس وقوت کلام‌ادعای اربابی و بعده‌هه گرفتن مسئولیت را میگرد فوای لجام سیاست را پدست‌میگرفت و همه را با خود میکشانید.

ولی متناسبانه آنکس در بین رجال سیاسی ما وجود نداشت فقط ممکن بودیک چندین شخص یا از میان ملاها بیرون آید و با از صفت نظامیان و البته بهترین راهش این بود کملاً اشی با سربازی ائتلاف کرده و مشکل را حل نمایند... برای اینکار هیچکس بهتر از مدرس نبود و اگر میخواست با آسانی میتوانست سرباز جاه طلب و شیده‌را بوای این منتظر بسارد و بار آورد... لیکن چنان‌که گفتم مدرس‌اهل استفاده از نتایج شکار نبوده و بد بختانه نقشای برای این قبیل امور نداشت.

۹۷

مدرس

این بود که مجلس خائف و لرزان نتوانست در مقابل تلگراف احمد شاه تصمیم بگیرد و دیگری را انتخاب نماید بلکه بعکس نخبه و جیه العلل های خود را انتخاب کردند تا چکمه بگویند انداخته و در بومهن مقابل سردار سیه زانو بزمین بزنند .

xalvat.com

با ین طبق دو روز چهارشنبه بیستم فروردین ۱۳۰۳ عده‌ای از چکمه بگردان بیکری به پارلمان ایران که با کمال تعجب نام مشیرالدولو مستوفی – المالک و مصدق السلطنه و بیات و عمامه السلطنه را نیز در شعاره آنها می‌بینیم به سرزمین زلزله یعنی بومهن شافتند و سرتسلیم فروزاند آوردنند . و به زبان حال گفته مجلس ایران در پی ارباب قدری میگردد که بخدمتش کمر بندد . . .

با شخصیتی که بیدا کرده بود و با استعدادی که داشت در آن موقع فقط یکنفر میتوانست از این خفت قانون جلوگیری کند و نگذارد به کسی که با اسلحه پهکانون مقدس قانون گواری حمله آورده ، رای اعتماد دهنده و مملکت را دستوپا بسته در طبق اخلاصی گذاشته تسلیم او نمایند . . . و آن یکنفر مدرس بود که او هم ساكت نشسته و تماشاجی شده بود . . .

سردار سیه در همان روز اول اتمام حجت نمود و بقول زنها " گوبه را تو جله کشت " و در آخر گفت " . . . مدام که ملت ایران من را در اجرای مقاصد ملی مطمئن بگند بسیار مشکل است که بتوانم مسئولیت تدارک سعادت آنها را عهده دار باشم . . . باید مرا مطمئن نمود تا بتوانم آماده کار شده و در مقابل هر مشکلی مقاومت نمایم " .

معنای این عبارت از دهان او بقدرتی واضح است که محتاج به تفسیر نیست و هو بیسوادی هم بیفهمد که صریح و خلاصه مفاد آن مطالب و ادعای قدرت مطلق یعنی " دیگنانوری " است .

مذکور مدرس چون بواسطه دو مظفربت صدا دار متناسفانه بقدرت خود اعتقاد بیش از اندازه‌ای بیدا کرده بود ، و هو مشکل و هو حریف سیاسی را در مقابل خود باسانی از بین بودنی می‌پنداشت ، شاید اهمیت کافی برای

۹۸ ————— مدرس

مراجعةت سردار سپه قائل نشد و یادش نبود که گفتگویاند :

" چو دشمن بیازودی ایمن میاش ... "

xalvat.com

